

ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΜΕ ΜΙΑ ΔΕΞΙΟΤΗΤΑ ΣΚΕΨΗΣ

Διδάσκοντας τη δεξιότητα:

Τα παιδιά υποκινούνται να εμπλακούν σε ένα πεδίο σκέψης με ακριβή καθοδήγηση μέσω οργανωμένου πλαισίου:

1. Οργανώνεται το πλαίσιο ερωτήσεων που θα καθοδηγήσει τη σκέψη του παιδιού
2. Η απόκτηση μεταγνώσης προάγεται μέσω του πλαισίου ερωτήσεων
3. Υποκινείται το άπλωμα της σκέψης του παιδιού σε καινούρια παραδείγματα

Εκτελώντας τη δεξιότητα:

Τα παιδιά υποκινούνται να εμπλακούν σε ένα πεδίο σκέψης με ακριβή καθοδήγηση μέσω ενός έντεχνα / περιοριστικά οργανωμένου πλαισίου:

1. Απλές/σαφείς ερωτήσεις
2. Γενική μεταγνωστική καθοδήγηση
3. Η μεταβίβαση (ως η αληθινή απόκτηση) της δεξιότητας υποκινείται μόνο αν τα παιδιά δεν εισηγούνται απλά και μόνο επιπρόσθετα παραδείγματα (ως κίνηση-μίμηση του τύπου «κάνε όπως το παράδειγμα»)

Χρησιμοποιώντας τη δεξιότητα σκέψης χωρίς περιορισμούς:

Τα παιδιά εμπλέκονται πια με αυτονομία σε ένα πεδίο σκέψης όπου ο παράγοντας «επίβλεψη» από τον εκπαιδευτικό είναι αχρείαστος (περιττός) στις **νοητικές τους διεργασίες**:

1. Τα ερωτήματα υποκινούνται «εκ των έσω» (βγαίνουν δηλαδή αβίαστα μέσα από το παιδί)
2. Τα παιδιά ελεύθερα ανακαλούν διαδικασίες και αντανακλούν τη μεταγνώση χωρίς καμία υποκίνηση από τον εκπαιδευτικό
3. Τα παιδιά αναγνωρίζουν το έργο (τη σπουδαιότητα) της σκέψης μέσα από το συσχετισμό με εμπειρίες που απέκτησαν στην προϋπάρχουσα γνώση.